

РЕШЕНИЕ

№ 5595

гр. София, 20.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 03.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **246** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156 вр. чл.144,ал.2 и чл.268,ал.1 от данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Делото е образувано по жалба от "Т. тур" с ЕИК[ЕИК] - [населено място], чрез упълномощен адвокат М. от САК, против Решение № ПИ 250/ 26. 11.2012г. на директор на ТД на НАП – С., с искане за отмяната му и на разпореждането за прекратяване на изпълнителното производство.

В съдебно заседание чрез процесуален представител жалбата се поддържа на заявените в същата основания. Иска се служебно да бъде върната постъпилата сума по сметка на В. и бъдат погасени други публични вземания на дружеството-жалбоподател, но към Националната агенция за приходите.

Ответникът - директор на ТД на НАП С., чрез процесуален представител оспорва жалбата и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ, като основание за неоснователността сочи процесуалното бездействие на дружеството да обжалва предхождащо прекратяването на изпълнителното производство разпореждане за разпределение на суми.

По делото са събрани доказателствата по административната преписка, не са правени искания за събиране на други доказателства.

Съдът като обсъди доказателствата по делото и служебно провери оспорения акт на всички основания по чл.160,ал.2 ДОПК – относно издаването му от компетентен

орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните правила и материалноправните разпоредби, намира за установено следното:

Писмо за изпращане на решението е представено по делото и същото е с дата 03.12.2012г., няма данни за връчването му, а жалбата до съда е с дата 14.12.2012г. – по ранното клеймо на пощенски плик, с оглед на което жалбата до съда е в срока по чл.268,ал.1 ДОПК, от лице с право и интерес от оспорването, като и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, на основание същата разпоредба, което обуславя извод за допустимост на жалбата и задължение на съда да разгледа същата по същество. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Така постановеното решение е издадено от териториално и материално компетентен по чл.266,ал.1 ДОПК административен орган, не страда от пороци на формата, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Постановено с решението е и материално законосъобразно.

С обжалваното по делото решение е оставена без уважение жалбата на дружеството по административен ред против разпореждане за прекратяване с изх.№ 1038/2009/000018/19.10.2012г. на публичен изпълнител при същата дирекция, поради констатирано погасяване на задължението за държавна такса и разноски с взыскател СРС, след извършено разпределение на сумата с разпореждане от 04.10.2012г., което не е било обжалвано и съответно е извършено плащане. На основание последното, липса на обжалване на разпореждането за разпределение на суми, органът е приел неоснователност на жалбата и законосъобразно прекратяването на изпълнителното производство.

С разпореждане от 04.10.2012г. е извършено разпределение на постъпили суми от публичния изпълнител за сума по изпълнителен лист, който впоследствие е обезсилен, съгласно определение на СРС от 19.12.2012г., постановено върху молба на жалбоподателя от същата дата. Не е спорно, че посоченото разпореждане за разпределение и на сумата от 133,62 лв. - главница за държавна такса и разноски по изпълнителен лист от 10.03.2008г. по гр.д. 14454/2002г. на СРС, както и сумата от 71,49 лв. за лихва, са разпределени по сметка на Висшия съдебен съвет и постъпили по същата сметка, след което е издадено и оспорваното разпореждане за прекратяване на изпълнителното дело.

Правният спор по същество касае извършеното разпределение на суми с разпореждане от 04.10.2012г. от публичния изпълнител за сума по изпълнителен лист, който впоследствие е обезсилен съгласно определение на СРС от 19.12.2012г., постановено върху молба на жалбоподателя от същата дата. Само при отмяна на това разпореждане може да се върне постъпилата сума по сметка на В. и да се разгледа въпроса за погасяване на публични вземания на дружеството-жалбоподател, към Националната агенция за приходите с постъпилите по изпълнителното дело суми.

Не е спорно, че посоченото разпореждане за разпределение и на сумата от 133,62 лв. - главница за държавна такса и разноски по изпълнителен лист от 10.03.2008г. по гр.д. 14454/2002г. на СРС, както и сумата от 71,49 лв. за лихва, разпределени по сметка на Висшия съдебен съвет, са платени от публичния изпълнител, след което е

издадено и оспорваното разпореждане за прекратяване на изпълнителното дело. Също не е спорно пред съда, че дружеството не е оспорило разпореждане от 04.10.2012г. от публичния изпълнител, в това число и в хода на процесното производство съответно с жалбата по административен и съдебен ред, изрично е и уточнено с допълнителна молба по делото от 07.03.2013г., че не е водено производство по чл. 99, т. 4 АПК за възобновяване на производството по издаване на административен акт. Във връзка с обезсилването на изпълнителния лист, въз основа на който е издадено разпореждането за разпределение и необжалването на това разпореждане, за процедиране по реда на чл. 99, т. 4 АПК вр. параграф 2 от ДР на ДОПК.

Съдът не може да се произнесе в производството по делото по законосъобразността на разпореждането за разпределение на суми, тъй като същото не е предмет на жалбата по делото. Съдебната практика е постоянна по въпроса, че в хода на административно производство не може да се осъществява инцидентен контрол за законосъобразност на административен акт, вр. чл.17,ал.2 ГПК, тъй като безсрочно може да се иска нищожност, освен това съобразно фактите, е налице и друг ред – този по чл.99,т.4 АПК вр. параграф 2 от ДР на ДОПК предвид обезсилването на изпълнителния лист, въз основа на който е издадено разпореждането за разпределение и необжалването на това разпореждане.

Предвид изложеното, жалбата е неоснователна, правилна е преценката в оспореното решение, че тъй като с оспореното разпореждане се прекратява изпълнителното производство въз основа на влязлото в сила разпореждане за разпределение на суми, подлежащи на събиране по делото, и на основание чл. 225,ал.1,т.6 ДОПК правилно е постановено прекратяването на производството по принудително изпълнение. Правилно жалбата е оставена без уважение, не се констатира незаконосъобразност на оспореното решение на основанията по чл.160,ал.2 ДОПК и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

Водим от изложеното и на основание чл.268,ал.2 ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Т. тур" с ЕИК[ЕИК] - [населено място], чрез упълномощен адвокат М. от САК, подадена против Решение № ПИ 250/ 26. 11.2012г. на директор на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С.,

РЕШЕНИЕТО не подлежи на оспорване, преписи от същото да се изпратят на страните.

Административен съдия: